

מסורת הש"ס

(א) [יג'טון כד:]; (ב) [סס]; (ג) [סנהדרין לד:]; (ד) [ג'י ר"ף ור"ש רבא]; (ה) [למקט ע"ג]; (ו) [למקט קה:]; (ז) [קדושין טו:]; (ח) [ע"י מוס' סוטה לג:]; (ט) [ד"ה ור"י וכו' ס"ל ל"י יהודה דקריאה מעבד ופליג אמתי' דהכא וס"ל דלא נמלוך ר"א ור"ע בדבר וכו']; (י) [ג'ל' אלעזר]; (יא) [ע"ג]; (יב) [שבת נ"א]; (יג) [קדושין ע"ג]; (יד) [ע"י מוס' זמנים ק"ט:]; (טו) [ד"ה וז' וכו' ר"י ישמעאל בן אלישע היה פלגמא דר"ש];

תורה אור השלם

1. ונגשה ויבמהו אליו לעיני הדיקנים ויחליצה נעלו מעל רגלו ויקרה בקניו וענתה ואמרה כהן יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אבותיו: דברים כה טו
2. ויקח הבחן מרם האשם ויחן הבחן על תנור ואל המשתור הדיקנית ועל בן ידו הדיקנית ועל בן רגלו הדיקנית: ויקרא יד יד והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל הפתוחה וירצע אדניו את אוננו כפירצע ויעבדו לעלם: שמות כא ו

גליון הש"ס

ר"ש ר"ה און און וכו' דמצינו עני מיתר. עיני לעיל דף ע"ג כרטי' ד"ה ושמינין לה ל"י אלעזר וכו': ר"ש ר"ה וכו' וכו' מופנה וכו' ל"י ל"י ומשיבין. שנת קלא ע"ה ולעיל ע"ג:

הגהות הב"ח

(א) ג'י מי קפיד עליה בי דינא: (ב) שם והסכר (ואמר רב יוסף וכו' כחמוס הווג) ת"ת"א: וי"ב ס"ח און זה: (ג) תוס' ד"ה סנדל וכו' דלכתחילה לא יטול: (ד) ד"ה אמר וכו' וכו' ישמעאל בן רבי יוסי כפוף ויחזק לפני רבי היה ויחזק שמת:

מוסף רש"י

הלצה בשנים. כשרים, או בשלשה בשנים. ונמצא אחד מהן קרוב או פסול. דלדל הווי לכו שנים (קדושין ק"ד). אין הלכה כאותו הווג. אלף כתיב דעני שלם (קדושין ק"ה). ונאמר להלן און. בתורה עני שלם הפסוק נדרשה. שרי נאמרה לעמה בתורה עשיר והכפולה והמי' אמרין. נמנמות (שד"ח ט"ו).

מצות חליצה פרק שנים עשר יבמות. קד.

עין משפט גר מצוה

בז א מ"י פ"ד מהלכות יבום הלכה טו סמג עשין כב טו"ש"ע א"ה"ע סימן קטט סעיף ו ובסדר הלכה סעיף יא ובפירוט סדר הלכה סעיף יט [ע"י מ"י]:
בז ב מ"י שם הלכה ח טו"ש"ע שם כה"ל הלכה סעיף כב ובפירוט סדר הלכה סעיף נה:
בז ג מ"י פ"ג מה"ל עבדים הלכה ט:
ג ד מ"י פ"ד מה"ל ממוכרי כפרה הלכה ב:
גה ה מ"י פ"ח מה"ל טומאת נדעת הלכה א סמג עשין ילו:
גה ו מ"י פ"ד מהלכות יבום הלכה יב סמג עשין כב טו"ש"ע א"ה"ע סימן קטט סעיף מג:
גה ז מ"י שם הלכה יא סמג שם:
גה ח מ"י שם הלכה יב סמג שם טו"ש"ע שם:

מבטל עדיין וכן פי' צ"ל ראוהו וכו' (ד"ה כ"ה). גבי שופר של עבדות כוכבים לא יתקע ואם תקע ילא ותימה דלמרי' צמק פרק כסוי הדס (חולין פ"ט. ושם) שופר של עבדות כוכבים לא יתקע צו ואם תקע לא ילא ומפרש התם משום דעבדות כוכבים כמותי מכתת שיעוריה וי"ל דהתם דעבדות כוכבים

של ישראל דלא כגי לה צבטול דכי האי גוונא משני צפוק לולב הגזול (סוכה לא: ושם) אהא דלמרי רבא לולב של עבדות כוכבים לא יטול ואם נטול ילא ופריך ממתני' לולב של אשרה פסול ומשני באשרה של משה וא"ת אי דעבדות כוכבים של ישראל מאי קאמר דמכתת שיעוריה והא טעונה גיזיה דמפיק לה צ"ל רבי ישמעאל (דף ק"ג): מושם צמק וי"ל כיון דטעונה גיזיה אין כמותי שיעור גדול מזה א"י דעבדות כוכבים של עובד כוכבים שעבדה לדעת ישראל שטעונה שריפה וא"ת דעבדות כוכבים דעובד כוכבים ממי אגבה הויא דישאל

כדלמרי צפוק כל הללמיס (שם דף ק"ג). גיזיה דלאו מגבה לה והדר מבטל לה וי"ל כגון שהגביה השופר והסנדל על מנת שלא לקנותו דהא תנן (לעיל דף ק"ה). צמנעל שאינו שלו חליצתה כשירה ולולב איירי צ"י"ט שני ובסוכה הוה מלי לשנויי דאיירי צ"י"ט ראשון ולא הוה צריך לאוקומי באשרה דמשה אלף משום דקתני אשרה דומיא דעיר הגדחת דלפילו צ"י"ט שני והא דנקט צבטול של מקרובת עבדות כוכבים חליצתה פסולה הוה מלי למנקט סנדל עבדות כוכבים של ישראל אלף ימחא ליה למנקט כוליה מילתא דעבדות כוכבים של עובד כוכבים ור"ת מפרש דכולהו דעבדות כוכבים דעובד כוכבים והכא לאחר צבטול והתם קודם צבטול ולאחר צבטול נמי לכתחלה לא יתקע ולא יחלוץ דמאיס לענין מזהו לפי שהיה עליו שם עבדות כוכבים אפילו אם תמלא לומר דשרי לכסות בעפר של עבדות כוכבים לכתחילה כמו צל עיר הגדחת לא דמיא כסוי לחליצה דלענין כסוי לא חיישי' למיאוס והא דמשני בסוכה ממני' באשרה דמשה ולא משני דעובד כוכבים וקודם צבטול משום דלפילו נקט לולב מן הדקל מבטל והא דקתני צמק פ' כסוי הדס (חולין דף פ"ט. ושם) לולב של עבדות כוכבים אם נטול לא ילא איירי שהלולב צמנו (ש"ל)

עבדות כוכבים אצל לולב של אשרה משמע שנלקט מן האשרה והכי הו' מלי למנקט צמקו דלס חלה קודם צבטול פסול וליפלוגי צל עבדות כוכבים ע"מא אלף אגב אורחיה אתא לאשמעינן דמקרובת עבדות כוכבים אינה צבולה עולמית ואם תאמר כיון דצבטולה איירי רבא מלי קמבעיא ליה לר"ל צפוק כל הללמיס (ע"י מ"י). דקל של עבדות כוכבים שצטלו לולבו מהו למנוה תפשוט מדרבא דסוכה (א) לכתחלה לא יטול ואם נטול ילא וי"ל דלרבא פשיטא ליה ולר"ש לקט מיבעיא ליה א"ע"ג דפשיט ליה התם מר' יוחנן רביה מכל מקום מדרבא לא צ"י למפשט: **ב"ר** כבד החיצה בתחלת דין דמיא. לך פסולה וצירושלמי צפוק אחד דיני ממונות גרסינן מנין שדינן צ"י ווגומריס צבילה שנאמר ופשוטו את העם בכל עת ופריך אית קרא לשעבר אלף מנין שאם טעו ודנו צבילה שדינן דין ת"ל ופשוטו את העם בכל עת וגו' דומה שהוה טעוה ועוד דלא פריך שפיר אגומרינן צבילה ואית קרא לשעבר אלף גרסינן איפכא מנין טעוה ודנו צבילה שדינן דין שנאמר ופשוטו את העם בכל עת ואית קרא לשעבר אלף מנין שגומרינן צבילה וכו' וגמרא שלנו (סנהדרין דף לד:). מוקי נמי האי קרא לגומרינן צבילה והרבה דברים יש צירושלמי שצריך להפסד: **א"י** מוק סתמא תניא. הוה מלי למיפרך אימור דלמרי רבנן צבידע דלכתחלה מין אמור אלף פריך אדמטאל שלם הקפיד אלף על מה שפשה כיחידאה ומסיק כרבי ישמעאל בן אלישע והוה עשה כן לכתחלה: **אמר** רבי ישמעאל בן רבי יוסי את רבי ישמעאל בן אלישע. כך תמוז צפוקים וקשיא לר"י און יתכן שראה רבי ישמעאל בן רבי יוסי את רבי ישמעאל בן אלישע שנהרג קודם רבי עקיבא ורבי ישמעאל (י) סכפוף ויושב לפני רבי יוסי שמת ר"ע נולד רבי וימיהו און למחוק הספרים צבילי כך כי מה צכך שרבי ישמעאל צבדי יוסי היה כפוף ויושב לפני רבי כי גם רבי יוסי אצ"ו אילו היה קיים היה כפוף ויושב לפני רבי ולמאי דפירש ר"י דתרי רבי ישמעאל בן אלישע הוה אתי שפיר דלותו שנהרג היה וקנו של אותו רבי ישמעאל בן אלישע שראוהו רבי ישמעאל בן רבי יוסי דאפשר שהיה הרבה אחר רבי עקיבא (א) והא

ושל עיר הגדחת. נמי לשריפה קיימא: ושל זקן העשוי לכבודו לתכריכי מיתה הואיל ולא להילוכא עביד לאו נעל הוא: דזי דינא נמי סנדל שהיה לצ"ד ומיוחד לחליצה: לנגעים. כל ריב וכל נגע (דברים כ"ה) מה נגעים ראיייתם ציום דכתיב (ויקרא יג) וציום הראות

ושל עיר הגדחת ושל זקן העשוי לכבודו לא תחלוץ ואם חלצה חליצתה פסולה א"ל רבינא לרב אשי מאי שנא זקן העשוי לכבודו דלאו להילוכא עביד רבי דינא נמי לאו להילוכא עביד א"ל אילו מסגי ביה שלוחא רבי דינא מי קפיד עליה (ב) דיינא: **מתני'** חלצה (ב) בלילה חליצתה כשרה ורבי אלעזר אפוסל (ב) בשמאל חליצתה פסולה ור' אלעזר מכשיר: **גמ'** לימא בהא קמפילגי דמר סבר (ב) מקשינן ריבים לנגעים ומר סבר לא מקשינן ריבים לנגעים לא דכ"ע לא מקשינן ריבים לנגעים דאי מקשינן אפילו גמר דין בלילה נמי לא והכא בהא קמפילגי מר סבר חליצה כתחלת דין דמיא ומר סבר חליצה כגמר דין דמיא (ב) רבה בר חייא קטוספאה עבד עובדא במוק וביחודי ובלילה אמר שמואל כמה רב גובריה דעביד ביחודאה מאי קשיא אי מוק סתמא תניא אי לילה סתמא תניא אלא יחודי קא קשיא ליה היכי עביד ביחודי דיחודאה קתני לה דתנן (ב) חלצה בשנים או בשלשה ונמצא אחד מהן קרוב או פסול חליצתה פסולה ור"ש ורבי יוחנן הסנהדרל מכשירים ומעשה באחד שחלץ בינו לבניה בבית האסורים ובא מעשה לפני ר"ע והכשיר (א) (ב) ואמר רב יוסף בר מניומי (אמר רב נחמן] אין הלכה באותו הווג ואב"א כולוהו נמי יחודאה קתני להו דתניא א"ר ישמעאל בר' יוסי אני ראייתו את רבי ישמעאל בן אלישע שחלץ במוק ביחודי ובלילה: בשמאל חליצתה כו': מ"ט דרבנן אמר עולא ילפינן רגל רגל מוצרע מזה להלן דימין אף כאן דימין ורבי אלעזר לא יליף רגל רגל ממוצרע והתניא ר"א אומר (ב) מנין לרציעה שהיא באון הימנית נאמר כאן (ג) און ונאמר להלן (ג) און מזה ילחלץ ימין אף כאן ימין אמר רב יצחק בר יוסף אמר ר' יוחנן מוחלפת השיטה רבא אמר לעולם לא תיפרך און און מופני רגל רגל לא מופני וכו' לא מופני מאי פירכא איכא איכא למיפרך מזה למצורע שכן טעון עין ארוז ואזוב ושני תולעת: **מתני'** חלצה ורקקה (ב) אבל לא קראה חליצתה כשרה יקראה ורקקה אבל לא חלצה חליצתה פסולה חלצה וקראה אבל לא רקקה רבי (ב) אלעזר אומר חליצתה פסולה ר"ע אומר חליצתה כשרה

כל